

השבת של רבי נחמן ז"ל מברסלב

לזכרו נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר בו רבי אייזיק שלמה, זצ"ל

אדני המשכן ...

(אוצר היראה - צדקה, פ"ג)

התומכי אורייתא שמחזיקין תלמידי חכמים בממונם (ועל ידי זה התלמידי חכמים עוסקים בתורה ומחדשים הלכות), על כן הם בבחינת **אדני המשכן**, שכל המשכן הוקם עליהם, ושם במשכן נולדו ונתגלו כל הלכות התורה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל.

ומחמת שעל ידי אלו ההלכות זוכין להתגלות אחדות הפשוט יתברך, מתוך פעולות נשתנות, וזה תלוי באהבה ואחדות שבין ישראל, ועל כן נצטוו בתרומת אדנים לתת מחצית השקל דייקא, להורות שכל אחד מישראל אין לו שלמות, כי אם על ידי חברו, כי צריכים שיכללו כולם זה בזה באהבה ואחדות גדולה, עד שעל ידי זה יתגלה אחדותו הפשוט יתברך גם כן, שזה בחינת ההתגלות אלקות שהיה במשכן.

וזה בחינת: **העשיר לא ירבה והדל לא ימעט**, בחינת **ורש לא שמע גערה**, בחינת **ולא נכר שוע לפני דל**, כי אי אפשר להכלל באחדות הפשוט, כי אם על ידי ענוה וביטול, שלא יתפאר אחד על חברו, חס ושלוש, רק אדרבא כל אחד יבטל עצמו לגבי חברו.

ומזה ראוי שילמדו עצמם העשירים שלא יתגאו לעולם במתנת ידם, אפילו כשנותנין הרבה ומחזיקים התלמידי חכמים בכל פרנסתם והצטרכותם, אף על פי כן לא יתגאו בזה על העניים, חס ושלוש; כי העושר והכבוד מלפניו יתברך, והשם יתברך מוריש ומעשיר, אדרבא ראוי להם להתבייש מאוד, ולהתבטל לפני העניים מגודל החסדים שעשה עמהם השם יתברך, שהשפיע להם עשירות כזה, שזוכין להחזיק התלמידי חכמים, וגם עדיין יש להם עושר רב בביתם, והעניים והדלים שהם גם כן אנשים כשרים כמותם, ואולי יש בהם טובים מהם ואין בביתם לחם ושמלה, ואינם זוכים להחזיק התלמידי חכמים.

אך לו יתברך נתכנו עלילות וכל דרכיו והנהגותיו יתברך בוודאי ישרים ותמימים, אבל על כל פנים צריכין לזהר שלא יתגאו ויתפארו בצדקתם על העניים, רק יהיו עמהם באחדות אחד באהבה גדולה, ועל ידי זה נתגלה אחדותו הפשוט יתברך, שזה עיקר תיקון הצדקה הנ"ל.

חיי מוהר"ן

(תר"א)

סיפר [רבינו ז"ל] עם אחד מצדיק מפורסם, ושבח אותו לפני רבינו זכרונו לברכה שמשבר כל התאוות שהם אכילה ושתייה.

סיפור

(חיי מוהר"ן, ר"ס)

פעם אחת, נסע סוחר גדול עם יין טוב אינגרישער [הונגרי].

פעם אחת אמר המשרת והבעל עגלה להבעל הבית: **הלא אנו נוסעים בדרך הזה עם היין הזה, ואנו סובלים הצער כל כך. תנו לנו לטעים מעט!** ונתן להם לטעים מזה היין הטוב.

לאחר ימים, נתגלגל שזה המשרת נתוועד יחד עם שותי יין בעיר קטנה, ושתו יין ושבחו אותו מאוד, ואמרו שהוא יין אונגרישער [הונגרי]. אמר המשרת הנ"ל: **תנו לי לטעים!** ונתנו לו. ואמר: **אני יודע שאין זה יין טוב אונגרישער** [הונגרי] **כלל!**

וגערו בו ודחפו אותו. והוא אמר: **הלא אני יודע שאין זה יין אונגרישער** [הונגרי] **כלל, כי הלא אני הייתי אצל סוחר גדול כזה וכו', והם לא השגיחו עליו.**

ואמר [רבינו ז"ל]: אבל לעתיד, כשיבוא משיח, אז ידעו כשייטנו יין המשומר, אזי לאחרים יוכלו להטעות ויתנו להם יין וואליחשין סטראוויצטיר, ויאמרו להם שהוא יין הטוב המשומר, אבל לאנשי שלומנו לא יוכלו להטעות, כי אנחנו טעמנו היין הטוב וכו'.

מכתב

(מספר אבי הנחל - מכתב ל"ח)

ב"ה, ר"ח ניסן תשכ"ב. תל אביב.

מחמד עיני ולבי, מר ..., הנעים לכל. ה' עזוז וגיבור יהיה מעוזך, ויחזק לבבך בכל עוז ותעצומות, לזרז מאוד לדלג על מה שצריך לדלג, כדי שתוכל להמשיך על מוחך וחכמתך הארה מהניגון והשיר של נפלאות למעלה מן הטבע, היוצא מהכינור של ע"ב [שבעים ושניים] נימין של הצדיק שיתגלה לעתיד, בעת קץ האחרון, על ידי משיח צדקנו, שעל ידי זה יבער ויבטל המינות ואמונות כוזביות מן העולם, ויחזיר כולם אל האמת ויקרבם לה'

יתברך ותורתו, וימלא כל הארץ דעה לדעת כי ה' הוא האלקים. שלום וכל טוב לאורך ימים.

אחי יקירי וחביבי, מה מאוד גדלה שמחתי שזכיתי לראות כתב ידך החזקה המלא ידידות וברכות נאמנות, יקרות לי מאלפי זהב וכסף... ביקשתי ממך יקירי לחזור על הדברים שכתבתי לך עד הנה, ולהיות תמיד על רעיוןך ספרי רבינו זכרוננו לברכה, ולהגות בהם ולדקדק בהם. כי בטח תמצא בכל דיבור ודיבור כל מיני מתיקות, ובוודאי תוכל להחיות עצמך תמיד בהם אפילו בעומק החושך, בכל מיני צרות הנפש.

אל ירע בעיניך על אשר לא כתבתי לך אגרת זה מזמן רב, כי ה' יודע את לבי, כי נכסוף נכספתי בכלות הנפש להרחיב הדיבור ולטייל עמך בגן העדן העליון של הצדיק יום יום. אך אין דעתי צלולה מחמת בגידות הזמן אשר סבבוני, כידוע לך קצת. ואם ירצה השם כי ירחיב ה' את דעתי, אז בוודאי אתגבר ואתאמץ בכל נפשי, להודיעך בכל פעם חדשות נוראות מהישועות והחסדים העצומים שעשה ה' עמנו באחרית הימים האלה, בסוף הגלות האחרון והמר הזה, על ידי הצדיק האמת, שהוא מבצר תקוותינו האחרון.

עד שגם עכשיו, אחר כל המרירות והקלקולים הרבים שקלקלנו, עיקר נחמתינו ותקוותינו הוא החסדים הנפלאים, שהם בחינת שכליות גבוהים ונעלמים מאוד, שורשי התורה, שהם למעלה מהתורה, שממשיך עלינו הנחל נובע מקור חכמה, להחיות כל הנפשות הנפולות אשר רבו כמו רבו בדורות הללו.

עלינו לשמוח ולרקוד בלב שלם בשמחה גדולה, שזכינו לידע מהעוסק בתיקונינו לנצח, בכל דור. ואוי ואבוי להם להחולקים והמתנגדים על העוסק בתיקון נפשותיהם בכל עת, ואף על פי שהם חולקים כמו שחולקים, ומתלוצצים כמו שמתלוצצים, אף על פי כן סוף כל סוף יתגלה האמת לעין כל, עד שכל חלוקת הכבוד יהיה אצל האמת, ואז בוודאי הכל ירוצו לעבוד את ה' באמת ולהתקרב לצדיק האמת, שהוא עיקר שלימות האמת.

הדורש שלומך וישועתך, ומברכך בברכות מאלפות וחג כשר ושמח, המחכה ומצפה לראותו היום לשמוח אתנו יחד על שמחתנו.

המעתיק. ישראל דב אוזסר

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, ז')

כל הדברים והחפצים שבעולם הם מבחינת המלכות, ועיקר עליית המלכות הוא על-ידי החסד, בבחינת **והוכן בחסד כיסאך**, על-כן צריך האדם לראות שכל אהבה והנאה שיש לו מאיזה חפץ ודבר שבעולם, להעלות הכל להשם יתברך, להעלות אהבה לשרשה לבחינת חסד שבקדושה, ועל-ידי זה הוא מעלה את בחינת המלכות דקדושה מהגלות של הארבע מלכויות דסטרא אחרא.

ועל-כן צריכין ליוזר ליתן מכל דבר צדקה. כי על-ידי צדקה שהוא בחינת חסד, על-ידי זה מעלין את המלכות - שהוא בחינת העשירות והחפצים - מהגלות של הארבע מלכויות, ומעלין

אותה אל אור הפנים; ואזי נשמרין מכל מיני הזיקות: מגנבה ואבדה ואונסין.

וזה בחינת **מלח ממון חסר**, שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (הלכות אומנין ב', ג').

ארץ ישראל

(אוצר היראה - ארץ ישראל - א')

עיקר תחיית המתים יהיה בארץ ישראל, כמאמר רבותינו ז"ל, כי תחיית המתים הוא ענוה אמתית, שיהיה נחיתת השפלות של כל אחד (כמבואר בפנים), שזה בחינת עפר, ששמים עצמו כעפר וכאדמה, בחינת **הקיצו ורננו שוכני עפר**, שנעשה שכן לעפר בחייו כמו שאמרו רבותינו ז"ל. וזה זוכין דייקא על ידי עפר ארץ ישראל, כי עפר חוץ לארץ הוא עפר טמא, כמאמר רבותינו ז"ל, כי שם נאחו ביותר סטרא דמותא שהוא בחינת עצבות ועצלות וענוה פסולה, שבאמת הוא בחינת גדלות.

ועל כן, צריך כל אחד לקדש את עצמו בבחינת קדושת עפר ארץ ישראל, ששם עיקר תחיית המתים, שהוא ענוה אמתית, שהוא עיקר החיים. ועל כן באמת נקראת ארץ ישראל **ארץ החיים**, היינו ששם הארץ והעפר בבחינת ענוה אמתית שהוא עיקר החיים, מה שאין כן ארץ העמים שהוא עפר טמא, ששם סטרא דמותא, היינו בחינת ענוה פסולה, שאינו חי חיים אמתיים על ידי העפר, דהיינו השיפלות, רק נופל על ידי זה עד לעפר, חס ושלוש, שזה בחינת עצבות ועצלות, שזה עיקר נשיכת הנחש, בחינת **ונחש עפר לחמו**.

על כן באמת, צריכין לבקש הרבה מהשם יתברך שיזכה לענוה אמתית, שהוא עיקר החיים, בחינת **ארץ החיים** (ליקוטי הלכות, הלכות תפלין ו', י"א).

עצות

(לקוטי עצות - שמחה, ד')

על-ידי רקודין והמחאת כף, נעשה המתקת הדינים.

תפילה

(לקוטי תפילות אי - י')

... ותעזרני להתקשר באמת עם רוח הקודש של צדיקי אמת, ואזכה לשאוב ולהמשיך לתוך לבי את רוח הקודש של צדיקי אמת, ועל ידי זה אזכה ליושר לבב באמת, שיהיה לבי נכון עם ה' תמיד באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתיות.

ואזכה ברחמיך, שיהיה נמשך הרוח הקודש הזה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה לתקן פגם הידיים והרגליים, לגלות ולהאיר הארת הידיים והרגליים, עד שיתעורר לבי בשמחה גדולה לשמך הגדול באמת, עד שתתפשט השמחה הקדושה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה להמחאת כף ורקודין דקדושה, באופן שזוכה להמתיק דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, על ידי מחאת כף ורקודין דקדושה, ואזכה ברחמיך לנשא ולהרים ולהעלות את ידי ורגלי לנקותם מכל פגם.

מנוי פרטי לשנה (עלון אחד לכל שבת). בדיור ישיר לבית: 120
הקדשת עלונים לעילוי נשמת קרובים או רפואה שלימה וכל הישועות: 200 ל-1000 עלונים